

VÉLEMÉNYTERVEZET

A zöld cselekvési terv a kkv-k számára és a „Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés

---

Előadó: **Satu TIETARI (FI/ALDE)**
Säkylä városi önkormányzatának tagja

A módosító indítványok benyújtásának határideje:

Az RB elnökének a Régiók Bizottsága eljárási szabályzata 15. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozata nyomán és tekintettel az RB új hivatali időszakának kezdetére, a módosító indítványok benyújtási határideje 2015. február 5-én (brüsszeli idő szerint) 15 órában került megállapításra.

Szükséges aláírások száma: 6

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye – Zöld cselekvési terv a kkv-k számára, COM(2014) 440 final
A Bizottság közleménye – „Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés, COM(2014) 446 final

A Régiók Bizottsága véleménytervezete – A zöld cselekvési terv a kkv-k számára és a „Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. Az utóbbi években a „zöld” jelző egyre többször szerepel a szakpolitikai döntéshozatalban, ahogy a környezet miatti aggodalom egyre szélesebb körben és több területen megjelent. Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia döntő fontosságot tulajdonít a környezetbarát, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdasági modellre való átállásnak.
2. A két vizsgált közlemény egyik legfontosabb témája a „zöld gazdaság”, melyet olyan modellként határoznak meg, amely „biztosítja a növekedést és a fejlődést, megvédi az emberi egészséget és jólétet, emberhez méltó munkahelyeket kínál, csökkenti az egyenlőtlenségeket, beruház a biodiverzitásba – többek között az általa nyújtott természeti tőkébe – és megóvjá azt, annak belső értéke és az emberi jóléthez és a gazdasági fejlődéshez való alapvető hozzájárulása miatt”.¹
3. A zöld gazdaságra való áttérés közvetlen hatást gyakorol mind az egyes vállalkozások, mind az egész európai gazdaság versenyképességére. Az erőforrások apadnak. A fogyasztás egyre több területen növekszik, és közelítjük a környezet terhelhetőségének határait. Így a versenyképesség és a jólét megőrzése és mielőbbi megerősítése érdekében nemcsak kívánatos, hanem elengedhetetlen, hogy az EU időben áttérjen a zöld gazdaságra.
4. támogatja a kkv-kat érintő jövőbeni zöld cselekvési tervről és a zöld foglalkoztatási kezdeményezésről szóló európai bizottsági közleményeket;
5. egyetért az Európai Bizottság mindkét közleményben kifejtett nézetével, mely szerint a zöld gazdaságra való sikeres áttérésnek az Európai Unió jelenlegi és jövőbeli versenyképessége szempontjából döntő jelentősége van;
6. hangsúlyozza, hogy az állami szektornak, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak döntő szerepük van a zöld gazdaságra való áttérés elősegítésében;
7. úgy véli, hogy mindenképpen folytatni kell a kkv-k zöld versenyképességének előmozdítását a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés megkönnyítése, a tájékoztatás bővítése, a bürokrácia csökkentése és a környezetbarát vállalkezési kultúra megerősítése révén;

1

A fogalom meghatározás a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi határozatból származik. [HL L 354., 2013.12.28.](#), 171. o.

8. támogatja a zöld foglalkoztatási kezdeményezés azon célkitűzését, hogy a foglalkoztatási és a környezetvédelmi politika közösen törekedjen a versenyképes, zöld és erőforrás-hatékony gazdaságra való áttérésre;
9. hangsúlyozza, hogy a tudás kérdése különösen fontos a fiatalok számára, akik körében a munkanélküliség továbbra is elkeserítően magas (22% feletti), és akiket jobban fel kell készíteni általában a jövőbeli munkalehetőségekre, különösen pedig a zöld munkahelyekre;
10. osztja az Európai Bizottság azon nézetét, mely szerint a zöld gazdaságra való áttérést megkönnyítendő át kell tekinteni és aktualizálni kell az oktatási és képzési tanterveket és a képesítéseket;
11. emlékeztet arra, hogy a vállalkozások igen sokfélék: míg egyesek már most is kínálnak zöld termékeket és szolgáltatásokat, más, hagyományosabb termékeket és szolgáltatásokat kínáló vállalkozások szintén profitálhatnak például a környezetbarátabb energiaforrások és nyersanyagok használatából;

Alapvető fogalommeghatározások

12. úgy véli, hogy a környezetvédelmi kihívásokat lehetőségnek és veszélynek is kell tekinteni az egyes vállalkozások és munkavállalóik, a munkaerőpiac és az EU számára;
13. úgy ítéli meg, hogy tisztázni kell az alapvető fogalmakat, számadatokat és a zöld gazdaság alaphelyzetét. Közös megegyezéssel egységes és egyértelmű fogalommeghatározásokra és adatokra kell törekedni;
14. úgy véli, hogy a zöld gazdaságra való átállás sikere döntő fontossággal bír az Európai Unió jelenlegi és jövőbeli versenyképessége szempontjából, ezért a fogalmak egységes értelmezése is alapvetően fontos;
15. hangsúlyozza a zöld gazdaságra való átállás regionális dimenzióját, valamint a helyi és regionális önkormányzatok központi szerepét az oktatás, az infrastruktúrák, a helyi vállalkozások támogatása és a foglalkoztatási szolgáltatások megteremtése terén, egyúttal felhívja a figyelmet az egyéb uniós területek számára példaként szolgáló, már meglévő helyi szintű környezetbarát kezdeményezésekre;
16. hangsúlyozza továbbá a helyi szintű körülmények és kihívások sokféleségét, és kéri, hogy vegyék figyelembe azt, hogy a gazdaság kizöldítése szempontjából az egyes régiók körülményei eltérőek;
17. hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaság sikerének négy kulcsa van: 1) a *csökkentés*, azaz az energiafelhasználást minden téren csökkenteni kell; 2) a *hatékonyság*, azaz a nyersanyagokat és az energiát a termékek és szolgáltatások teljes értéklánca mentén hatékonyabban kell

felhasználni; 3) a *hálózatépítés* és a bevált gyakorlatok megosztása, azaz a tagállamok és az ágazatok közti tapasztalatcsere lehetőséget ad a zöld termékek és szolgáltatások kínálatának bővítésére az EU-n kívüli piacokon is; valamint 4) a *finanszírozáshoz való hozzáférés*, azaz mindenképpen gondoskodni kell a finanszírozás hozzáférhetőségéről és a bürokrácia csökkentéséről, és az is fontos, hogy a finanszírozási kérelmek egyszerűek, érthetőek és más üzletágakban is felhasználhatóak legyenek;

A célkitűzés

18. hangsúlyozza, hogy a felmérés idején az uniós belső piacon jelentős különbségek vannak az egyes ágazatok és tagállamok erőforrás-hatékonysága között, és lépéseket sürget a hatékonyság növelésére a tapasztalatok megosztása révén, legyen bár szó bevált gyakorlatokról vagy kudarcokról;
19. kiemeli a helyi és regionális önkormányzatok, éspedig különösen a városok jelentőségét az előző pontban említett intézkedések végrehajtása terén, megvizsgálva a jelenlegi közösségi keretből történő finanszírozásuk lehetőségét;
20. úgy ítéli meg, hogy az erőforrás-hatékonyság javítását az értéklánc minden szakaszában figyelembe kellene venni, mivel ezáltal jelentősen csökkenthető a nyersanyagszükséglet, és hogy mind a magán, mind az állami tevékenységekben értékláncalapú szemléletet kellene alkalmazni;
21. úgy véli, hogy a zöld cselekvési tervnek olyan európai szintű intézkedésekre kell összpontosítania, melyeknek célja a kkv-k nemzeti és regionális szintű támogatására irányuló jelenlegi „zöld” kezdeményezések összehangolása és erősítése;
22. kéri a megújuló energia és a bioüzemanyagok szerepének növelését, mivel ezek tekintetében az EU kellő szaktudással és technológiával rendelkezik;
23. fontosnak tartja az ökológiai szemléletet és a már meglévő uniós eredet-megjelölés terjesztését minden tagállam területén;
24. kedvezően fogadja az Európai Bizottság azon célkitűzését, hogy 2015-ben létrehozzák az európai erőforrás-hatékonysági kiválósági központot és azt összekapcsolják egy minden uniós régióra kiterjedő partnerségi hálózattal, ugyanakkor sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tisztázza, kik lennének a kiválósági központ partnerei, és hogyan választják ki őket;
25. emellett hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat be kell vonni ebbe a folyamatba, mivel ők vannak a leginkább tisztában az adott szint sajátos körülményeivel és kihívásaival, és ők tudják a legjobban megítélni, melyek a legfontosabb helyi érdekcsoportok. Ennek keretében elő kellene mozdítani azt a feltáró munkát, amely számba veszi az egyes régiók sajátos potenciálját a helyi szereplőknek a beruházási klaszterek megtalálásához

nyújtott támogatás terén, az önfoglalkoztatást támogató intézkedéseiket és az általuk létrehozott képzési és szakosodási tanfolyamokat, amelyek a zöld gazdaság különböző területeire koncentrálnak;

26. úgy véli, hogy célokat kell kitűzni a termékek ökológiailag felelős kialakítása érdekében, és kéri, hogy a gazdasági szereplők vállaljanak nagyobb felelősséget az iránt, hogy környezetileg felelősebb termékeket tervezzenek;

Hosszabb távú elképzelés

27. hangsúlyozza, hogy a gazdaság kizöldítéséhez szükséges, a legfontosabb kérdéseket érintő szaktudást és készségeket az egyes tagállamokban mindenki számára hozzáférhetővé kellene tenni, és arról is gondoskodni kell, hogy helyi szinten megfelelő legyen a készségek szintje;
28. az egész életen át tartó tanulás elvének szélesebb körű terjesztését sürgeti; a legfontosabb az újfajta ismeretek elsajátítása, mivel a zöld gazdaság az értéklánc minden eleme tekintetében változásokat és átlátható működést igényel;
29. hangsúlyozza, hogy a munkaerőpiac és a készségek jelenleg nem fedik egymás kellőképpen, és a rendszer csak lassan változik. Az Európai Bizottság ESCO projektje jó példa arra a kiváló törekvésre, hogy a munkaadók a munkához szükséges követelményeknek megfelelő munkavállalókat kapjanak;
30. hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaság új és újfajta munkahelyeket fog teremteni, ami szükségszerűen azt jelenti, hogy a régi munkahelyeket újak váltják fel, és újra meg kell határozni a munkaköri leírásokat;
31. a hatóságok, a kkv-k, az egyesületek és az oktatási intézmények közti együttműködési lehetőségek átfogóbb felmérését sürgeti, mivel az újfajta készségek elsajátítása megköveteli, hogy az intézkedések és a finanszírozási eszközök célzottabbak és összehangoltabbak legyenek;
32. kiemeli a kutatás és technológiafejlesztés (KTF) jelentőségét, amely az egyik formája a zöld gazdaság megvalósítása előmozdításának. Ennek során fel kell használni a jelenlegi európai költségvetést, és népszerűsíteni kell az egyetemek, kkv-k és más helyi és regionális testületek társulását;
33. szakértelmükre és hatásköreikre való tekintettel kéri a helyi és regionális önkormányzatok teljes körű bevonását a koordinációs intézkedésekbe. Már léteznek jó példák arra, hogy az önkormányzatok együttműködési projektek keretében energiaügyi tanácsadást szerveznek a vállalkozások és az egyesületek részére, amelynek során ismertetik a támogatási és finanszírozási lehetőségeket, egyedi intézkedéseket javasolnak, feltérképezik, hogy kitől szerezhetők be az eszközök és a szolgáltatások, illetve segítenek a pályázatkészítésben;

A stratégia

34. osztja az Európai Bizottság azon nézetét, mely szerint a zöld gazdaságra való áttérés figyelembevételére és megkönnyítésére érdekében át kell tekinteni és aktualizálni kell az oktatási és képzési tanterveket és a képesítéseket, és javasolja, hogy az oktatási és képzési tantervek általában tartalmazzanak legalább egy, ennek a területnek szentelt modult. Emellett meg kell vizsgálni, hogy hogyan követik nyomon a képzés *hatásait*, mivel magasabb és alacsonyabb szinten is hosszú távú nyomon követésre van szükség;
35. kétségét fejezi ki a tekintetben, hogy a zöld gazdasághoz és készségekhez kapcsolódó képzés elegendő és előrelátó-e, és hogy az egyes tagállamokban elég magas-e a képzés szintje. Az EU-nak biztosítania kellene, hogy a tagállamokban átfogó képzési programokat alakítsanak ki, amelyek a környezeti, a jogi és az üzleti ismereteket is magukban foglalják. A képzés kapcsán arról is gondoskodni kell, hogy a tisztviselők készségei és ismeretei is hiánytalanok legyenek;
36. hangsúlyozza, hogy az új készségek kérdése különösen fontos a fiatalok számára, akiket jobban fel kellene készíteni a jövőbeli munkalehetőségekre, különösen pedig a zöld munkahelyekre;
37. hangsúlyozza, hogy az eddiginél szélesebb látókörű szemléletre és a hosszú távú hatások figyelembevételére lenne szükség ahhoz, hogy a környezettel kapcsolatos ismereteket össze lehessen kapcsolni az alapos üzleti szaktudással. A környezet- és vállalkozásbarát szemlélet kialakítását már az alsóbb fokú oktatás során el kell kezdeni, mivel az új szakmákhoz természettudományos, technikai és matematikai szaktudás is szükséges;
38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy kevés európai kkv van tisztában a hatékonyabb erőforrás-felhasználás lehetőségével, illetve azzal, hogy milyen gazdasági előnyökkel járhat számukra ennek a tudásnak a kamatoztatása;
39. javasolja, hogy az adókiivetési hatáskörrel rendelkező helyi és regionális önkormányzatok alakítsanak ki pozitív megkülönböztetési mechanizmusokat azon vállalatok számára, amelyek alkalmazzák a zöld gazdaság elveit és elképzeléseit; ennek formája lehetne például a helyi és regionális adók és illetékek csökkentése;
40. kéri, hogy nyújtsanak testre szabott tájékoztatást a képzési és finanszírozási lehetőségekről az egyes ágazatok kkv-inak, mert azok nem feltétlenül tudják, milyen zöld gazdasággal kapcsolatos képzésre lenne szükségük;
41. továbbképzésre irányuló ösztönzők kialakítását kéri, mivel ez szükséges az új készségek és ismeretek megszerzéséhez. Valamennyi újrahasznosítható anyag esetében tudni kellene, hogyan hasznosíthatóak szélesebb körben és hogyan készíthetők belőlük új és újfajta anyagok, illetve a rájuk vonatkozó szabályokat és előírásokat is tudni kell alkalmazni;

42. megjegyzi, hogy öt év alatt az uniós kkv-k 75%-ának nőtték a nyersanyagköltségei, és a vállalkozások versenyképességének megőrzése érdekében mielőbb új eljárásokat kipróbáló intézkedésekre és ezek szisztematikus terjesztésére van szükség;
43. azt javasolja, hogy az egyes ágazatok vizsgálják meg alaposabban, hogyan tudnának jobban együttműködni másokkal, és térképezzék fel, miként tudnák hasznosítani egymás szolgáltatási szakértelmét és termékeit, vagy azok egy részét. Ez elsősorban a kisvállalkozóknak kínál üzleti lehetőségeket, akik hálózatépítés révén teljes rendszereket tudnak kialakítani. Példákat kellene gyűjteni, és a bevált gyakorlatokat terjeszteni kellene a tagállamokban;
44. sürgeti mindazon lehetőségek feltérképezését, amelyek segítségével a kkv-k a használt, illetve fölös nyersanyagokat visszaforgathatnák saját gyártási értékláncukba, vagy esetleg más vállalkozások hasznosíthatnák azokat. Erre példa a helyi viszonyoknak megfelelően kialakított, zárt körforgású energiarendszer, melyben a hulladékokat, a fölös energiát, hőt, tápanyagokat és szén-dioxidot energia- és élelmiszer-termelési célra újrahasznosítják;
45. az uniós polgárokat célzó, fenntartható fejlődésről szóló tájékoztató kampányokat sürget, melyek egyik fő üzenete az, hogy mindenki személyesen befolyásolni tudja a hulladék mennyiségét és kezelését;
46. emlékeztet arra, hogy az uniós kibocsátáscsökkentési célok elérésében alapvető szerepe van a helyi önkormányzatoknak. Erre jó példa a szénszemlegességre törekvő finn települések projektje, melynek célja, hogy a helyi szereplők – az önkormányzat, a lakosság és a vállalkozások – kötelezettséget vállaljanak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére. A projekt keretében új, innovatív és a helyi foglalkoztatást támogató megoldásokat keresnek, melyek a helyi természeti erőforrások fenntartható felhasználásán és az energiahatékonyság növelésén alapulnak;
47. a megosztott használaton alapuló és a szolgáltatásalapú gazdaság működési modelljeinek fejlesztését ösztönzi, ahol a hagyományos tulajdonalapú vásárlás helyett a fogyasztók a termékeket szolgáltatásként vehetnék meg és annak életciklusa végén visszaadhatnák a gyártónak újrafelhasználás céljára;
48. jobb számítási módszerek fejlesztését javasolja, melyek segítségével megbízhatóbban lehetne mérni az energiafogyasztást;
49. tisztában van azzal, hogy a környezetbarát módon előállított, üzletileg sikeres termékek létrehozása komoly anyagi befektetést igényel mind a termékfejlesztés, mind az ebből születő termékek és szolgáltatások piacra dobása és regisztrációja tekintetében. A jogszabályoknak a jövőben lehetőséget kell tudniuk nyújtani az új innovációk gyors fejlesztésére, ahelyett, hogy akadályoznák vagy korlátoznák azt;

Hatások

50. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a tagállamok a munkaerőköltségeket is csökkenthetnék az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében az árverésből származó bevételek egy részének felhasználásával, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer a jelenlegi formájában nem maradéktalanul hatékony;
51. kedvezően fogadja, hogy a kezdeményezés kiemeli a vállalkozói kedv előmozdítását, és megismétli, hogy az Uniónak ígéretes pályaválasztási lehetőségként kellene a fiatalok figyelmébe ajánlania a vállalkozói tevékenységet;
52. úgy véli, hogy a zöld gazdaság mellett a szociális vállalkozás is értékes alternatívája lehet a hagyományos üzleti módszereknek, mind profitorientált, mind nonprofit formában; és ennek kapcsán üdvözli, hogy az Európai Bizottság könnyebbé kívánja tenni a szociális vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáférését;
53. úgy véli, hogy a termékek, valamint a gyártási és üzleti modellek innovációja és újratervezése révén a vállalatok csökkenthetnék a drága elsődleges nyersanyagok felhasználását, és kevesebb hulladékot termelnének;
54. úgy véli, hogy egy egységes európai zöld gazdasági tanúsítási rendszer létrehozása különösen az üzleti szféra számára lenne kedvező, és hosszú távon kiszámíthatóságot teremtene, mivel számos jogvitában már előre világos lenne, hogy miként kell értelmezni a jogszabályokat;
55. megjegyzi, hogy a vállalkozások összes gyártási költségeinek 50%-át a nyersanyag-, víz- és energiaköltségek teszik ki,² így az erőforrás- és energiahatékonyság növelésével különösen jelentős megtakarítást lehetne elérni. Ez a kérdés az energia és számos nyersanyag utóbbi években bekövetkezett költségnövekedése miatt felettébb aktuális;
56. sürgeti, hogy a helyi és regionális szintű szereplőket testre szabottan tájékoztassák az uniós finanszírozási forrásokról, melyek segítségével támogathatják a kkv-k „kizöldítését”, ilyen pl. az ERFA, az ESZA, az EMVA, a LIFE program, a természetitőke-finanszírozási eszköz, az energiahatékonyság magánfinanszírozási eszköz, a COSME és a Horizont 2020;
57. felveti a környezetvédelmi adók bevezetésének kérdését, melyek az Európai Bizottság szerint kevésbé károsak a növekedésre, és a környezeti teljesítmény javításával párhuzamosan növelhetik a foglalkoztatást. A környezetvédelmi adókkal kísérletező tagállamok esetleg szélesebb körben megoszthatnák a tapasztalataikat, hogy más tagállamok is követhessék a példájukat;

---

²

Europe INNOVA (2012) „Útmutató az erőforrás-hatékonysághoz a gyártás során: tapasztalatok a gyártó vállalatok erőforrás-hatékonyságának javítása terén”, 6. o. Elérhető [itt](#).

58. emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok idevonatkozó mutatókat és eszközöket dolgoztak ki azért, hogy az EU, a tagállamok és a régiók munkaerőpiacairól a korábbinál pontosabb adatokat szerezzenek. A hatékonyság érdekében a végrehajtás és az adatátvitel során a tagállamoknak az egységesített uniós modulokat kellene használniuk;
59. megismétli azt a megállapítását, hogy a vállalkozásbarát környezethez a minőségi infrastruktúrákba való közberuházások szükségesek többek közt a közlekedés és a digitális technológiák területén, és hogy ezek megvalósításához uniós támogatásra van szükség;
60. tisztában van azzal, hogy a kkv-knak hiányosak a készségeik, a hálózataik és az informatikai ismereteik, ezért nehezen tudják kiaknázni azokat a lehetőségeket, amelyeket a hulladékmegelőzés, valamint a különféle értékláncok részét képező termékek, nyersanyagok és hulladékok újrafelhasználása kínálna;
61. hangsúlyozza, hogy az induló beruházások magas költségei tovább csökkenthetik az érdeklődést az erőforrások újrafelhasználásával és újrahasznosításával kapcsolatos tevékenységek iránt, mivel a kkv-k számára fontos a tevékenységek jövedelmezősége. Következésképpen e hatások csökkentése érdekében adóügyi és szabályozási intézkedéseket kell hozni;
62. szükségesnek tartja a környezetbarát szabványok szélesebb körű alkalmazását és a tagállamok területén való terjesztését, és úgy véli, hogy a fogyasztókat rendszeresen tájékoztatni kell a kérdésben;
63. elismeri, hogy a kkv-kat ösztönözni kellene az uniós szintű zöld gazdasági szabványokhoz kapcsolódó alapelvek bevezetésére, emellett azonban létfontosságú elérni, hogy a végtermékek felhasználói, azaz a fogyasztók olyan termékeket vásároljanak, amelyek „környezetvédelmi szempontból felelős termék” tanúsítvánnyal rendelkeznek. A szabványoknak megfelelő működést a kkv-k mindennapi tevékenységének természetes részévé kellene tenni;
64. megjegyzi, hogy az újragyártást, a javítást, a karbantartást, az újrahasznosítást és a környezetbarát tervezést is magában foglaló környezetbarátabb értéklánc számos kis- és középvállalkozásnak jelentős üzleti lehetőségeket tudna nyújtani, a szabályozási, intézményi, technikai és kulturális akadályok azonban meggátolják a kkv-kat ezek kiaknázásában. Ezeket az akadályokat fel kellene számolni.

II. ELJÁRÁS

Cím:	A zöld cselekvési terv a kkv-k számára és a „Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés
Hivatkozás:	<p>A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Zöld cselekvési terv a kkv-k számára: a környezeti kihívások üzleti lehetőséggé formálásának lehetővé tételéről – COM(2014) 440 final</p> <p>A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – „Zöld foglalkoztatás” kezdeményezés: a zöld gazdaság munkahely-teremtési potenciáljának kiaknázása – COM(2014) 446 final</p>
Jogalap:	EUMSZ 307. cikk negyedik bekezdés
Eljárási szabályzat:	Saját kezdeményezésű vélemény (41. cikk b) pont i) alpont)
Tanácsi/Európai parlamenti felkérés kelte/ Az Európai Bizottság levelének kelte:	–
Elnökségi/Elnöki határozat kelte:	–
Illetékes szakbizottság:	ECOS
Előadó:	Satu TIETARI (FI/ALDE)
Elemző feljegyzés:	elküldve: 2014. augusztus 1.
Szakbizottsági vita:	Eszmezsere: 2014. szeptember 15. Vita: 2014. december 17.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2014. december 17.
Szakbizottsági szavazás eredménye: (szavazattöbbséggel/egyhangúlag elfogadva)	szavazattöbbséggel elfogadva
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	Előreláthatólag 2015. február 11–13.
Korábbi RB-vélemények:	<p>Erőforrás-hatékony Európa, CdR-140-2011 – ENVE-V-01. (HL C 9., 2012.1.11., 37. o.) Előadó: Michel LEBRUN (BE/EPP)</p> <p>Az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak hozzájárulása a fenntartható fejlődésről szóló 2012. évi (Rio+20) ENSZ-konferenciához CDR-187-2011 – ENVE-V-016. (HL C 54., 2012.2.23., 34. o.) Előadó: Ilmar REEPALU (SE/PES)</p>

	<p>A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtés fellendítésében CDR-1186-2012 – ECOS-V-033. (HL C 62., 2013.3.2., 70. o.) Előadó: Marialuisa COPPOLA (IT/EPP) A fiatalok foglalkoztatásával foglalkozó jogszabálycsomag, CDR-789-2013 – EDUC-V-032. (HL C 218., 2013.7.30., 1. o.) Előadó: Enrico ROSSI (IT/PES) „Vállalkozás 2020” cselekvési terv CDR-2447-2013 – ECOS-V-043. (HL C 356., 2013.12.5., 68. o.) Előadó: Paweł ADAMOWICZ (PL/EPP) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálatok közötti fokozott együttműködés CDR-5278-2013 – ECOS-V-046. (HL C 114., 2014.4.15., 85. o.) Előadó: Mick ANTONIW (UK/PES) Zöld könyv az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló keretéről CDR-5810-2013 – ENVE-V-038. (HL C 126., 2014.4.26., 11. o.) Előadó: Sirpa HERTELL (FI/EPP)</p>
<p>A szubszidiaritásfigyelő hálózattal folytatott konzultáció kelte:</p>	<p>–</p>